د ګلپاڼو اتڼ

لومړی شعري ټولګه

سید جیلانی جلان

Ketabton.com

www.samsoor.com

ketabton.com - The Digital Library

ډالی

خپلې ګرانې او خوږې مورجانې ته ! چې مرګ يې ډېر زيات وژړولم
او اوس هم د زړه په دنياګۍ کې ژوندۍ ده او د ژوند تر وروستۍ سلګۍ پورې به په مينه ورته وايم قربان ادې !
خواږه پلار جان ته ! چې خپل ژوند کې يې زما په خاطر ډېرې هلې وکړې او زما له پاره يې د ژوند ډېرې سړې تودې په خلاصه سينه وزغملې. همدا رنګه خپل ځوانيمرګ ورور سيد غني غني ته ! چې خپله تانده ځواني يې د ګران هيواد په خدمت کې د مرګ استازو ته وسپارله. درې واړو ته لوی خدای څخه د فردوس جنت هيله کوم.
ارواوې يې ښادې

مينه ناک دردونه

ژوند چې بې درده وي پيکه وي. کله چې يو څوک په ژوند کې درد احساس کړي نو هغه د ژوند په خوند او مانا پوه شي. زه هم يو داسې څوک يم چې له درده خوندورې شيبې د شاهانو په سترو پاچاهيو هم نه ورکوم. همدا مينه ناک درودونه وو چې ماته يې د شعر تار په ګوتو راکړ.
همدا سبب دی چې زما پخپلو شعرونو کې هغه درد ناک شعرونه ډېر خوښېږي، چې د ليکلو پر وخت مې ډېر وژړوي هغوی خپل سکني وروړنه ګڼم... او زه خو ځان ته چندان شاعر هم نه وايم .
هسې د دردونو ژباړه وکړم د لفظونو په جامو کې يې سره ونغاړم او ټولنې ته يې وړاندې کړم. خدای خبر چې د لوستونکو يا اوريدونکو به خوښېږي او کنه؟ دا يو څو ساده باده شعرونو ته چې اوس مې د کتاب جامې ورواغوستې. دا د ملګرو په ډېر ټينګار اړ شوم نو ګرانو لوستونکو دا زما لومړنۍ شعري ټولګه ده، انسان نيمګړی دی، ښايي ما په دې شعرونو کې ډېرې تېروتنې کړې وي ،خو دا چې په راتلونکې کې بيا داسې تيروتنې ونه کړم، نو ماته د يو ورور په توګه په خپلو شعرونو کې خامۍ او نيمګړتياوې، ښه او بد اړخونه را په ګوته کړئ او خپل خواږه نظرونه پرې څرګند کړئ ، نور نو قضاوت تاسې ته پرېږدو ، دا تاسو او دا مو د ګلپاڼو اتڼ.

په پښتنه مينه
ورور مو ، جلان
۱ غبرګولی ۱۳۸۲
غزني

ketabton.com - The Digital Library

د درد موسیقي

خیر که غریبان یو یا کوو په سادګۍ کې ژوند
ګله ! جنت بو یه د ضمیر په ازادۍ کې ژوند

وار دی د طبعیت د خندیدو جانانه زور کوه
ښه په شرنګ غړېږي د سپرلیو په شپیلۍ کې ژوند

ځي ورپسې واړه ژوندي سري د امید پر پښو
سپور د کاینا ت د ښکلاګانو په بګۍ کې ژوند

ته زما د روح د غوټۍ شونډو کې خوره موسکا
ته لکه هنر زما د درد په موسیقۍ کې ژوند

دا مو د حیا سمبول دی دا مو د سینګار ګاڼه
تا ته لوپټه کې ژوند او ما ته په شړۍ کې ژوند

نن به دې جلانه غرنی خوی رومنتیک کړمه
کېنه چې د ژبې غوندې درکړم په خولګۍ کې ژوند

۱۳۸۵ ورى ۲
اریوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

يو وجود

ګرد يم که غبار يم د ښېښو پل ته درنږدې يمه
تا پسې د خپل زړه غوندې وتې له پردې يمه

ستا خوږو خبرو ته جانانه دومره تږی يم
ته وا تلوسه د مينانو د کيسې يمه

څه ساده باده يم دومره ستر بدلون کې پوه نه شوم
اوس هم شاګردۍ کې د پيمخې زمانې يمه

زه او ته د مينې په يوه وجود کې ژوند کوو
ته يې د ډيوې رڼا او زه بيخ د ډيوې يمه

هسې د خپل روح خوارو اوږو باندې وربار يمه
وجلانه ! سيوری د ژوندون د جنازې يمه

۱۳۸۵ مرغومی ۲۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د زماني بادونه

د زمزمو په اوبو مينځم مينه ناکې کيسې
لکه ياسين داسې خوږې دي د عشق پاکې کيسې

غرونه مو منځ کې دي خو غرونه به خدای ونړوي
زه کوم تاته ، ته کوه ماته ، دعا کې کيسې

په لوپټې کې دي جانانه څښې ښې پټوه
د زماني بادونه هم کوي بېباکې کيسې

د ستا پر شونډو سره ګلونه کيسې سرې سکروټې
زمونږ پر شونډو وينې وينې او تناکې کيسې

ستا جلان هم کله سندرو کې څه داسې وايي
لکه زلمی ناوې ته وکړي شررناکې کيسې

۱۳۸۳ کب ۱۹
اريوب ځاځي خېرمينه

ketabton.com - The Digital Library

د ښکلا ابني

ته مې ژوندی کړې که ما خپل وجدان ته مړینه ورکړه
ستا په خاطر مې د خپل سر قاتل ته وینه ورکړه

منې ! اوبو هم ترې تصویر ستا د ځوانۍ وغوښته
ما چې چینې ته ستا په نوم هینداره سپینه ورکړه

نن خو سکښې ماښام ته د بر خبر پېښوي ملګرو
جانان د سرو شونډو وعده له ما سپښینه ورکړه

د کایناتو د ښکلا ابنې ژبارمه اوس
چې تخیل ته مې رڼا ستا له جبینه ورکړه

جلانه ! دومره اسان نه دي پسرلي د ښځو
مونږه یې سیوریو ته هم غېږې غېږې مینه ورکړه

۱۳۸۳ سلواغه ۲۳
دځاځي بابا ادبي غونډه

ketabton.com - The Digital Library

نکریزي

کېنه چې شیبې دې اختریزې کړم
پاڼې د ګلاب درته نکریزې کړم

تاو مې کړه له غاړې نه رنې لېچې
پرېږده چې هینداري ماښامیزې کړم

دا ځل که په سره شړۍ کې راغلمه
نجونې د ښاریو به غریبیزې کړم

خدای که مې همدا سې شرنګ کې وساتي
د برې زمانې به سندریزې کړم

کرځمه جلان د ترنم پر غرو
مړې سترګې د یار چې ځلوریزې کړم

۱۳۸۵
اریوب ځاځي خبر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

بله ډیوه

د خپل ارمان غوندي یم وراندي ځمه شاته راشم
د جګ غره کاڼی شوم چې وخوزم بیدیا ته راشم

زه چې ځبېرل د ژوند د هري فلسفې شروع کړم
په نتیجه کې یې ضرور د ستا ښکلا ته راشم

د څنو رنګ چې مې شي ساز د طبعیت درو کې
د ذات اوبه شم د شپې تور رګ کې سما ته راشم

لمر چې سر پورته کړي د بلې ډېوې رنګ واړوي
داسې چې زه د زړه نه ولو بړمه تاته راشم

!یون مې د غشو پر سرو تکیه په خدای جلانه
مور مې هم مړه ده دعا چانه واخلم چا ته راشم؟

۱۳۸۴ تله ۱۴
افغان ادبي بهیر کابل تایمني

ketabton.com - The Digital Library

د ښایست ګلدره

سره د مخ کاسه دې له غروره کړه
ګرانه ! نن دې بیا د چا مور بوره کړه ؟

ولې ؟دې وژلو د ا وژلی کس
تا خو سره په مړه ښامار کې توره کړه

بیا د کوم ښایست ګلداره وینبه شوه؟
چا مې نن دا ښې سترګه رنځوره کړه ؟

ښکلې مې کړه اخ توبه مې ښکلې کړه
نن مې د خمار د پېښو مزدوره کړه

سپینه اینه یې تپې تپې کړه
وخت چې د جلان مینه تورروره کړه

۱۳۸۲لړم۱۰

ketabton.com - The Digital Library

کلیمه داره

هلته ساینسدان د لوړ تخنیک په تار ډبره تړي
دلته ګل ژبې سمندر په یوه خبره تړي

خود به د شپې پر پاسني مخ تبوله شپه رڼا وي
دنګه د لمر غونډې رڼه ټوټه له سره تړي

غرونه که هر څو لوړ شی مخه د لمر نشي نیوای
وخت څه نادان دی زولنو کې مې سندره تړي

.په بنګالیو کوډو نشي دوزخ مخیه ! واوره
پېغله زمونږ کلیمه داره له ټټره تړي

د اییني د سپین ورغوي د پړک پیڅې پسې
جلان ورک یارته د مین زړه مر غلره تړي

۱۳۸۳ چنګاښ ۲۲
کابل رشاد ادبي کره کتنه

ketabton.com - The Digital Library

وژني مې ګام په ګام

عجب کيفيت لري دا زړونه څکه زر پټهوي
خوږو ليمو کې چې ګل د ښت ګل د ښت نظر پټهوي

خبر دی که کېناستم د ستا د لوپټې سيوري ته
واورې هم کله کله غبږو کې سپين غر پټهوي

خوله يې په پښو کې ده په يو چړپ زر هيندارې ژوبې
اوس د جوهرو پسرلي يو جادوګر پټهوي

وژني مې ګام په ګام خو بيا هم مينه ناک دی جانان
د سندرغاړي سل عيبونه يو هنر پټهوي

کاږه شکست کې جلان تمه د ژوندون نلري
بيړۍ چې ماته شي ضرور يې سمندر پټهوي

۱۳۸۳ مرغومی ۱۵
کابل پوهنتون

ketabton.com - The Digital Library

د اوښکو ژبه

جانان چې کاڼی شي د غوښې له قالبه ووځي
زمونږ له سترګو نه د سپینو اوښکو ژبه ووځي

ګرانه ! بیلتون دې زماني لره پیکه کړم داسې
لکه د ځوان شاعر غزل چې بې مطلبه ووځي

چې پسې وژاړم ښه وژاړم د مه مې وشي
لکه ناروغ نه چې په یخو اوبو تبه ووځي

یاغي جذ بې دې له خیالي ځوانۍ نه وښویدي
لکه تیرې تیرې لیشې له پاخه کبه ووځي

جلانه ! بیا به دې پښتون ایمان کې څه پاتې شي؟
د مینې وړانګه که د مینې له مذهبه ووځي

۱۳۸۳ زمری ۲۰
کابل

ketabton.com - The Digital Library

غنم رنګ ستوري

ستا د سترګو سیوري مې لیدلي دي
دوه غنم رنګ ستوري مې لیدلي دي

څه چې پر ګلابو دې نن ولمانځم
ای ! د بڼ پر لوري مې لیدلي دي

ګرانه ! د رڼا د مینارې پر سر
ستا د نامې توري مې لیدلي دي

یو شاعر غلام بل تخیل غلام
دوه تنه کمزوري مې لیدلي دي

ورې جلانه ! زړه یو ښتنه نه کوي
دې چم کې سرزوري مې لیدلي دي

۱۳۸۲ سلواغه ۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د ګلپاڼو اتڼ

د ښکاري نظر د تورو غشو ښکاريو
د دردو په ښېر په سرو پرهارو باريو

څو سيکې ستا د مسکا لرو په زړو کې
شکر سختې غريبۍ کې هم مالداريو

موږ ساده يو خو په خپله سادګۍ کې
د شړيو د تارو په ښېر ګلداريو

مه مو وژنه د ښايست مور به کړې بوره
مونږ بچوني د سپرليو د سرداريو

په تنها کو پښو په کاڼو په ازغيو
رسيدلي د سپينچکو تر بازاريو

د ديدن وړانګين لاسونه را اوږده کړه
د ارمان په ګرنګونو کې ايساريو

! د ګلپاڼو په اتڼ پسې جلانه
ليوني يو خپلو زړو نه راګوزاريو
۱۳۸۳ وری ۸
رشاد ادبي کره کتنه تايمني کابل

ketabton.com - The Digital Library

کټ مټ

ستا لیونۍ سترګې له سپینو کاڼو تور اخلي
د فلسفو خبرې څکه دلته زور اخلي

د دیدنونو مسلمانې شیبې څومره ښې دي
زه له ګلاب، ګلاب، ګلاب څېښې ټکور اخلي

پرون یې تاپسې دنیا چڼ کړه خبرېې کنه؟
سپینچکه! لمر درنه یو څو جلوې په پور اخلي.

زه بې سواده یم په ټکې باندې نه پوهېږم
جانان د خولې ازمېینبت هم لکه کانکور اخلي

کټ مټ جانانه! والله ستا قهر ته ورته ښکاري
د ستا جلان څکه په غبرګو لپو اور اخلي

۱۳۸۲ لیندۍ ۱۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د یادونو سوداګر

نظر د میني مې د حسن سیپارې تخنوي
لکه سحر نسیم د ګل شونډې پستې تخنوي

زړه را نه غواړي د پستو څنو وړمې ملګرو
بیا مې د اوښکو په رڼو ګوتو لیمې تخنوي

ستا د یادونو سوداګر زما د تن کلي کې
اوس نه بلد شو د زړه پټې دروازې تخنوي

که مې په ژبه وکړلې دا څه شرم نه دی
زېړو کی لمر هر مازدیګر کې ګلدرې تخنوي

کله مسکی شي کله غونډې جلوه ګرې پیښې
دا شوخکی نظر د چا دی؟ ایینې تخنوي

دا چې مې سترګو کې راشین شو د سکروټو ګل فرش
د خوب لمن راته جلانه شوګیرې تخنوي

۱۳۸۰ لیندۍ ۵
اریوب ځائي

ketabton.com - The Digital Library

ښکل يې کړه للو دي

ستا د مخ جلوې که پېغلتوب ته رسېدلي دي
زما هم اميدونه زلمېتوب ته رسېدلي دي

چم ته د جانان چې ښايستونو غېږې ورکړلې
پوه شوم چې سپرلي هم مينتوب ته رسېدلي دي

پام کوه د شوخ نظر خاونده غضب مه شينده
دلته ګريوانونه ليونتوب ته رسېدلي دي

ښکل يې کړه للو دي د چا ياده تخنوه يې مه
اوس، اوس پرهارونه ايله خوب ته رسېدلي دي

هغه دي جلانه د ادب د ايينو پيخې
خومره په هنر، هنر اريوب ته رسېدلي دي

۱۳۸۰لړم۲۰
اريوب ځاځي خيرمېنه

يادونه. دغزل مې د شپې په خوب کې وويلو. کله چې ويښ شوم ټکي مې ياد وو او ومې ليکه.

ketabton.com - The Digital Library

لېږې له سخا ډکې

د ښتې دغاټولو بې رواني دمخ رنګ پسې
غرونه په ګونډو ګونډو ښويېږي په يو دنګ پسې

دې ته تعجب سترګې مې شوې لېږې له سخا ډکې
اوښکې وروړې در ګرده کور ته په ملنګ پسې

سرمو په تلې وې مونږ د ځان قتل غوښتونکي يو
تل ګرځوو زړونه د قاتلو سترګو جنګ پسې

څه ماشوم عادت لرې له ځانه څه خبره شه
دا دې شيخ توبې ترې، دستا د بنګړو شرنګ پسې

زر شه ساقي جانه ! د مودو تندې اخيستي يو
ترک زړونه موچوي خدايګو، نور د جام په کړنګ پسې

لږ تم شه جلانه يو غزل په حسن وليکه
اوس راځي ملکه د ښايست د رباب ترنګ پسې

۱۳۸۱ ورى ۴
اريوب

ketabton.com - The Digital Library

بابولالي

رب چې خورې کړې په فطرت د ښایستونو ځنې
مونږه به هم لولو همیش په نظرونو ځنې

سپرلی په شونډو له مستۍ نه بابولالي وایي
پاسته نسیم ته اوړي را اوړي د ګلونو ځنې

زاهده ته پوه شه او خدای پوه شه چې خوند نکوي؟
دا چې کړې وړې پرتې دي په خالونو ځنې

پکې تصویر مې د ښکلوکې جانان لولپه شو
د خیال هینداروکې مې شنې شوې د اورونو ځنې

لمر د شغلو په ګوتو بیا د کنډو زړه تخنوي
پر زړو مو و غزیدې بیا د امیدونو ځنې

په هغه وخت راځي غوړو ته د مچکو خرپ خرپ
دا لوړ چنار چې لمبوي په ګودرونو ځنې

اوس مې جلانه د شهید ارمان مزار په پیڅو
ډیوې د وینو بلوې د پرهارونو ځنې

۱۳۸۰ چنګاښ ۷
اریوب ځاځي خېبر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

بې کچې ټکور

د ایینو په دښتو اور ورېږي اور ورېږي
لا پرې هغه مړ شوی نه وي چې بیا نور ورېږي

د لمر سپینوکو وړانګو ټولې کړې لمنې ترېنه
هسې نه تورې شي په دې کوڅو کې تور ورېږي

ملګرو لویې حوصلې کړئ د غرور کلی دی
دلته د هر یوه لفظ ځنې زور ورېږي

لړ پکې ونغاړه کرم چې نور مې نه څوروي
ستا د نظر تندر څو زما د زړه په کور ورېږي

خدایه ! دا کوم ښکلي ګلونه د خندا شیندلي ؟
نن مې دردونو باندې بې کچې ټکور ورېږي

ټوټې ټوټې شي د جلان په ویر لړلي ټنډې
هلته خاموشه خاموشي ده دلته شور ورېږي

۱۳۸۲ چنګاښ ۲۸
اریوب څاڅي خیر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

د شيدو جام

د ګلو بدرګه چې ګام په ګام ورسره ځي
په مست او سندريز تګ مې ګلفام ورسره ځي

د مخ له ايينو نه يې ګېډۍ جلوې زنګېږي؟
که پيخه کې د سپينو شيدو جام ورسره ځي

دا دوې کوترې دي د نامعلوم جادوګر لونه
د سرو پاپيو تلو کې روغ بام ورسره ځي

دستا د کلی خوا ته چې هر څوک درځي جانانه!
زمونږ له خولونه خامخا سلام ورسره ځي

اشنا چې د نازونو جامې واغوندي جلانه!
دنګ غرونه د ښايست په احترام ورسره ځي

۱۳۸۱لږم ۱۲
اريوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

خدای دې راپېښ کړه

تا پسې نظر کرځوم تا پسې زړه کرځوم
ستا په ځوانۍ پسې هروخت دوه تنه غله کرځوم

راټولومه د جانان د راتلو ننبه ترې نه
د فال نيلۍ د هرسړي پر اووم پله کرځوم.

بې کاره نه يمه دا هم لوی مصروفيت ګڼمه
ستا په وړو وړو خبرو پسې خوله کرځوم

هسې للو شم د سحر د بانګ نه لږ څه وړاندې
د سحر لمونځ کرانه ! هميش په لمر خاته کرځوم

مينه به زر په تا ناتوان جلان تاوان کړي اشنا
خدای دې راپېښ کړه تاته لاس کې تيار مړه کرځوم

۱۳۸۲لړم ۲۰
افغان ادبي بهير کابل تيمني

ketabton.com - The Digital Library

زېرې

په اییینو د نرګس ستا د انځور رنګ را درومي
خود به د وخت د ښایستونو تر منځ جنګ را درومي

بلا دې واخلم زېرې واخله د فطرت ښاپیرۍ
ستا د سندرو په ځونډې بوی د لونګ را درومي

زاهد دې وپیيي تسبې د حورو شنو خالونه
مونږ ته دا بس دي چې په لوړ غږ د جام کړنګ را درومي

هر ماز دیګر زما د زړه د وینو تږې جانان
د خپل قلنګ په غوښتو بې کچې بد رنګ را درومي

په سرو ګوتکیو د جلان د زړه ټوټې ټولې کړه
د روح لاسو ته یې د مرګ د زنځیر شرنګ را درومي

۱۳۸۰ دورې ۱۸
اریوب ځائي خیر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

د روح کنډول

په تورو څڼو مست سپرلی ځو مره عجب غرېږي
لکه د مینې پر کېسه د شاعر لب غرېږي

خود به له چین نه ښاپېرۍ را لېږي ګل د خندا
د سندریز تار په زړه وړونکي تر نګ مطلب غرېږي

د مازدیګر په زېړ جبین به ګل، ګل وکړل شي
دا ځوان ګودر به اوس د نجونو په مذهب غرېږي

راځئ په مینه، مینه واورو نوراني خبري
زما د جانان په طلایي تندي کې رب غرېږي

خدایه ! سرۀ ژبه د لمبو یې پرې کوه په توره
زمونږ فردوس ته جهنم ډېر په غضب غرېږي

ګستاخ بانه د جلان روح کنډول کې مست شور کوي
لکه د پېغلو په لاسو د بنګړو ژرب غرېږي

۱۳۷۹ سلواغه د اختر ورځ

ketabton.com - The Digital Library

دوي همزولي پيغلي

واه واه د خندا په توره وار کوي زړه وربېي
دا خو عجيبه د هنر کار کوي زړه وربېي

يا د اداګانو جادو ګرې جامې واغوندي
بيا خو خامخا سينې ته لار کوي زړه وربېي

ګرانه ستا اوبلن نظر چې ستا پر اننګو ساز شي
لکه تود ګبين له خوږو تار کوي زړه وربېي

دوې همزولې پيغلې په يوه رنګ د يوې کوځې
بس د شيبو سيورې ته سينګار کوي زړه وربېي

ستا ساده جانان ساده اجل جلانه پام دې وي
کله کله يو نيم خوی هوښيار کوي زړه وربېي

۱۳۸۳ وری ۱۴
افغان ادبي بهير تيمني کابل

ketabton.com - The Digital Library

غمازکره سوله

غواړم تخیل ته مې د شوخو نازو رنګ راوړم
اور شه چې غزل ته مې نوښت راوړم اهنګ راوړم

څه ساده انسان یم کشمالیو پسې لاړ شمه
پوه نه شم چې بیرته راځم غیرېي غیرېي بنګ راوړم

بیا یوې تور پړوني نغمه ګرچم را خاموش کړلو
ځم د لمر مطرب نه د جلوو د رباب ترنګ راوړم

ستا د هنرمند نظر وړوکی شان شاګرد خویم
ځکه د مین احساس ورغوي باندې چنګ راوړم

ای ! وچې موسکا کې مې د ویر لکیرې ولوله
اوس هم انځورونه د دردونو د کړنګ راوړم

اوس چې غماز ګرې سولې زړونه را تړلي دي
خدایه د ځلورو ګلو منځ ته څنګه جنګ راوړم ؟

غشی د اوبو چې مې د زړه پر غرمه وګرځي
ماتې ماتې اوښکې د نظر د جام په څنګ راوړم

سوال کوه جلانه چې د مینې پسرلی شمه
تا ته به دعا هم د سندرو له ملنګ راوړم

۱۳۸۳ وری ۲

ketabton.com - The Digital Library

څوک دی؟

د ګل مخ باندې او ده ښکلو کې څوک دی؟
د ښایست په لباس پټ پستو کی څوک دی؟

شغلې هم په سپینو شونډو ترینه مې ځښې
دا د مستو میو مست ډنډو کی څوک دی؟

دا د غوخ زړګي پرهار باندې چې پېښې پړدې
د غرور په لار روان مستو کی څوک دی؟

روح مې پروت د عزرائیل جانان په درکې
خلک وايي دا ماشوم وړو کی څوک دی؟

د مخ پړک یې د نښترو ځنې ښکل کړې
د کنډو پر سر ولاړ سپینو کې څوک دی؟

واه نظر له مې خورا شیرین شیرین شو
ای جلانه ! د ګبین کنډو کې څوک دی؟

۱۳۷۹ مرغومی ۲۲
اریوب ځائې خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

شومې شپې

مونږه ترې کړې کړې دي لومې لومې شپې دي
د درد لمبې زېروي ښې را ته مالومې شپې دي

که تورې تورې ښې يې هر څومره په شونډو ښکل کړو
رنګ د جانان د څڼو نه راوړي څه شومې شپې دي

وايي دوه ستورې سره غېږ په غېږ شي سوال قبلېږي
اې تور پړونې بوډۍ ! وايه هغه کومې شپې دي؟

هغوی خو تل زمونږه قتل ته لمنه وهي
هغوی چې تاسو ته پر ښو رغړې مظلومې شپې دي

زمانو ډېرې د رڼا پېښې په خولو کې ورکړې
خو پېغلې نه شوې لا همغسې ماشومې شپې دي

تور ومه سپين يې کړم جلانه چې يې ولمانځلم
د يو چا تورې تورې سترګې هم معصومې شپې دي

۱۳۸۳ کب ۲۹
افغان ادبي بهير تيمني کابل

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله وایه

په خوله تېپه او مهین لاس چې په چمبه لګوې
دا خو ګلاب زما د ژوند په ګریوانه لګوې

پی مخي مخ کې د غصې کرښې ساده جانانه!
څه تور خاپونه د جنت په دیواله لګوې

منم چې ما به د جانان په نامه نه بولې ته
بیا د نظر منګولې ولې مې په زړه لګوې ؟

د ترنم دا ژوبله ژبه مې راوړې ځکه
وایي چې ته پرې د موسکا خواږه ډېر بنه لګوې

ته که هر څو مره جامې واغوندې د ورکو شیبو
لکه هنر مې د احساس په شونډو خوله لګوې

وخت ډېر سپېره دی درنه ناز د مینې ونه لوټي
بسم الله وایه چې بنو سره بانه لګوې

هله به بنکل کړې د جلان تندی د خیال په شونډو
چې مړه ډېوه د اسوېلیو پر لمبه لګوې

۱۳۸۲کب۳۰
رشاد ادبي کره کتنه تیمني کابل

ketabton.com - The Digital Library

درونډ سیوری

وویشت د مرګ کاڼو له کاله مو لوی ور ولوېدو
درونډ سیوری د پلار مې هم خالقه له سر ولوېدو

اوس د ژوند اغزنه کږلېچنه لار لا ګرانه شوه
یوړم د تیارو ګرداب له لاسه مې لمر ولوېدو

اوښکو مې د زغم د دېواله ډېره ورسته کړله
ړوند شومه له سترګو مې روڼ اندی نظر ولوېدو

امر دی دخدای چې مور او پلار یې رانه واخیستل
زور راکوي دا په سترې غږ مې خنجر ولوېدو

داسې جلان پړمخې نسکور د درد خپېړو کړو
ته وا باراني طوفان کې خرپ شو ښنتر ولوېدو

۱۳۸۵کب ۱۰
اریوب ځاځي خبر مېنه
دګران پلار د مړینې پر وخت

ketabton.com - The Digital Library

ګېډۍ ګېډۍ لمبې

یو څو زانې د زانګو له قطاره ووتې
ګېډۍ ګېډۍ لمبې مې له پرهاره ووتې

!د بل کهکشان غېږ کې چې جلوه جلوه شوې ستوریه
ګېلې مې له ستومان ارمان مداره ووتې

په غشو ګوتې پرې شوې د ښایست د مطربانو
نغمې د تورو څڼو له هر تاره ووتې

سیالۍ کې د رندانو مې جنون ونه ګټلو
ژوندۍ ژوندۍ توبې مې له خماره ووتې

پیمخې زمانې چې غنم رنګې شیبې راوړې
ما ویل که د بنګ څڼې له کوکناره ووتې

که ژرنده دې د پلاروې هم په وار د هر چا وار وي
جلانه لیونیه ! ته له واره ووتې

۱۳۸۱ غبرګولی ۲۱
اریوب ځائی خبر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

له نازه ډک فلم

اوس مې د زړه دهوسۍ مرګ ته په خیال شک تېرېږي
ستا د نظر بوخ غوږۍ پړانګ چې داسې څک تېرېږي

له نازه ډک فلم دې وینم د لیمو په پردو
ستا هر بانه د اداکار پر مټ ټوپک تېرېږي

خدایزده د کومې رڼا لپو کې ښېرې د تیارو ؟
لمر مو د کلي په سر تور واوري چابک تېرېږي

د مستانه زړه لېونۍ خندا په کټ کټ وکړې
سرو پرهارونو کې د سپینو تورو پرک تېرېږي

دیدن مې بار کړو د امید د زلمي ولوباندې
خالقه ! خیر د رقیبانو په پاټک تېرېږي

که ګستاخي نه وي یارانو د جلان پر شونډو
قافیه یې شوخه خو ردیف پرې ډېر نازک تېرېږي

۱۳۸۱ تله ۲
اریوب ځاځي خبر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

پوستکی تور

مونږ زړونه مینه ناک لرو مونږ ګورو تصویرونه
مونږ ګورو په ګلپاڼو کې د ستورو تصویرونه

مودې وشوې لیمو نه مو پوستکی تور ښویدلی
ماښامه ! راوړه لږ د څڼو تورو تصویرونه

را څه جانانه ! ورک ورک شو نظر کې دیو بل
په نورو کې چې رنګ رنګ شي د نوروتصویرونه

د حال په ژبه وپوښته ماضي ده پرې خبره
دې چم کې ولې شوي د سرزورو تصویرونه

د خیال پراییبنو د شوخ زمان له تسه اوس هم
جلانه ! ګرځوو د اورد سیورو تصویرونه

۱۳۸۲ کب ۲۱
رشاد کره کتنه تایمني کابل

ketabton.com - The Digital Library

مهربانه شپه

سترګې په تکه سره غوسه مېنځې لمبه راکوي
په ډېرينو جامو پټه ده خوله نه راکوي

د کال په شپو کې يوه شپه تر پخې شپې وروم
دا مهربانه شپه پوره د کال خواږه راکوي

جانان وعدې کوي راتلو ته يې تاله پرته ده
غشي د ځان سره ساتي تشه لينده راکوي

د ژوند په پل کې به يې وکړم ځواني په نذر
خو که جانان د ناز په لپو کې اوبه راکوي

ورباندې ګران يم او په زړه کې يې ځای هم لرمه
خو بيا پرې دومره باور نلرم چې زړه راکوي

يو سور کافر به هم جلانه داسې کار ونکړي
لکه دا غرونه غرونه درد چې پښتانه راکوي

۱۳۸۴ وری ۱۱
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د سپېڅلتوب خاطر

د درد په سرو وزرو ګرځمه تکورنلرم
لکه یتیمه مرغۍ مورنلرم مورنلرم

منم چې دښت یمه د غره په شاني لوړ نه یمه
خو خپل ضمیر ته مې د وخت د خولې پېغور نلرم

ستا د حیا د سپېڅلتوب خاطر، خاطر کې لرم
دا چې په سپینو تورو ټوک ټوک یمه شور نلرم

ترکیب مې خپل او خیال مې خپل، غرېږو ټول په پښتو
د چا پور نه منم او زه هم په چا پور نلرم

یم بې سندرو له مودو د تخیل نغري کې
جانانه ستا د ګل غوټیو سترګو اور نلرم

ها پخوانی نه یم چې غربه مې په غېږه کې وږو
جلانه اوس خو د یوې خپېړې زورنلرم

۱۳۸۴لیندی ۲۹
کابل

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ

دا ,, سايل ،، څوک دی؟ په زړه کې راته ناست دی
پښتونخوا غونډې په خوله کې راته ناست دی

د نغمو پلار مستانه ,, کاروان ،، يې بولي
د سندرو شنه ځنګله کې راته ناست دی

,, پسرلی ،، د تفکر فلسفې وايي
د هيندارو رانه غره کې راته ناست دی

دا دنيا مو د پښتو بې زوره مه شه
,, درويش ،، ويښ د ننګ شمله کې راته ناست دی

اخ ,, اکبر ،، مې دزرينې مينې برج دی
د نوښت په لمر خاته کې کې راته ناست دی

انځورګر د زمانو ,, ليوال ،، مې خوښ دی
د شريعت په ښې متړه کې راته ناست دی

دښايست د سمندر غاړې جلان شوم
يو رنګ بنګ د ناز څپه کې راته ناست دی

۱۳۸۴ زمری ۲۵
افغان ادبي بهير کابل تايمني

ketabton.com - The Digital Library

د پښتنو حجرې

راېنګه شه پخې شپې د دیدار له پاره وي
ساړه ساړه وختونه خو د وار له پاره وي

د زړونو راکړه ورکړه ده په مینه کې اړینه
په ژوند کې خو سړی پیدا د کار لپاره وي

د غم کاڼي راوله چې مې ژوند پرې ښایسته وي
جانانه نغری خو د انګار له پاره وي

په تاسې کې خو ستر خلک وي ستري سرمایې
په مونږ کې خو د سر سړي د دار له پاره وي

د چپ ناستي دې ځار شم څه خو وواېه جانانه
حجرې د پښتنو خو د بڼار له پاره وي

په شوق یې د راتللو اوږده لار څاره جلانه
مینې سترګې تل د انتظار له پاره وي

۱۳۸۵ سلواغه ۳
شمشاد تلویزیون کابل

ketabton.com - The Digital Library

غوټه زړکه

ملګرو څکه مو څوانۍ د مستۍ اور نه کوي
لارې ګونګۍ دي قدمونه پکې شور نه کوي

د زمانو له ګرد ابو مې رایستلی شي خو
جانان له دوو ګوتو نیولی یمه زور نه کوي

زه وم چې زړه مې د غرور بیرغ ته نذر کړلو
ګڼې وښیار خلک په جګو غرو کې کور نه کوي

زړګیه ! ژویه د احساس پر شونډو سرې سکروټې
دې چم ګاونډ کې څوک د سپینې خولګۍ پور نه کوي

زما رباب د ستا خاورین منګۍ د ګوتو لاندې
د احساساتو ژباړې اوس په ټنګ ټکور نه کوي

جلانه ! څکه لکه غوټه زړکه تول نه کوم
ست د خوږې مینې د مړاوو سترګو تور نه کوي

۱۳۸۵ چنګاښ ۲۸
کابل نوې کارته

تول. د زړکې په پښو خوځښت چې ډېره چټکه روانه وي

ketabton.com - The Digital Library

مات غمی

یادېږي مې د ېر زیات د وړانګې پل غوندې جانان
راپېښن کړې خدایه ! نن د ګل غزل غوندې جانان

د زړه د مات غمي شونډې مې تل لولې ملګرو
د ستړي لاروي د ورک منزل غوندې جانان

د شپې په تور بخملو اننګو کې راته خاندې
د ګورو غرو په منځ کې د ځنګل غوندې جانان

چل بازې زمانې څه په خواږه کشمکش یوړ
د زړه له افغانستان نه د کابل غوندې جانان

د ښار د ښایستونو میناري پسې نسکورې
جلانه جنتي ژوند دی شډل غوندې جانان

۱۳۸۴ غبرګولې ۲

رنا میندي

زموږ ماشوم غږ په میړانه هر ډګر وړی دی
هر چا له دې چمه په هر مهال مات سر وړی دی

زموږ د کلي له اسمانه هر چا کړې ولجه
چاترېنه لپو کې سپوږمۍ وړې چا لمر وړی دی

خدای خو لرو یتیمې اوښکې به رڼا میندې شي
خبر دی که تورو ماښامونو مو سحر وړی دی
اوس را تېوکېږې نیم وزرې ګلان دلته ځکه
یو ستمګر باد د سپرلي نه پوست وزر وړی دی

ketabton.com - The Digital Library

د لمبو ژبه

پنجي لګوي اوس په کشماليو انګارونه
راوړي دي د وخت ځيرږو سيليو انګارونه

اوس ژبې د لمبو شولې جنډې پر قبرو ريې
شيندي خاورو کې ننه په کوپريو انګارونه

غوټۍ د تودو وينو د پرهار خوله کې وريتېږي
کفن شول جنازو له د ژنکيو انګارونه

د مرې زمانې مړو زلمو پاڅون او وحدت وکړئ
ځيږي ګوتي تپې پر ملاليو انګارونه

سپرغۍ چې د جلوو د پښو له تلو را تويږي
اغوستي دي د لمر سپينو کوديو انګارونه

پر کلک زنځير يي وتړل نيم ژاوندي سحرونه
بې کچې زورور شول د تروږميو انګارونه

خبر يي؟ د ګلپاڼو موسکا ويني غورځوي
ژوولي په پستو شونډو سپرليو انګارونه

پوښتي مو نو نور خله چې ژوند څه دى حالت څه دى
جانانه موږ للو کړل په زړګيو انګارونه

۱۳۸۰ ليندى ۲۹
د ځاځي بابا ادبې غونډه

په ګستاخ ګلبڼ د سپرليو تماشې

مونږ د طبعيت پرتندي تل د وخت تندرو نه خورو
څه وکړو د شوخ نظر په جام کې سره اورونه خورو

سر شلوو ګرېوان شلوو څېرو باندې مخ وهو
هم د ليونو په څېر تاوکړي زنځيرونه خورو

موږ ستا د ګستاخ ګلبڼ سپرليو تماشې کوو
نه له تا ښايست ژويو او نه دې ګلکځونه خورو

هغه د توبو جنازې لاړې د ژوند مټونه
اوس خوبه د لېو په کنډول کې شرابونه خورو

موږ سرېخواره نه يو مطربه نغمې سازې کړه
موږه په سازونو د روحونو تصويرونه خورو

وير، د وير کيسې دي د رنځو اوښکو په ژبو مو
مه پوښته موږ مه پوښته بس پرېږده چې خپل زړونه خورو

اوسه مطمئن زموږ هر لفظ د کاڼي کرښه ده
موږه ښکلې نه يو چې وعدې خور قسمونه خورو

وړاندې چې د عشق ډګر ته شو نو بيا دي دوې کيسې
يا جانان ګټو يا به جلانه پرې سرونه خورو

۱۳۸۰ دلوه ۶
اريوب ځائي خير مېنه

ketabton.com - The Digital Library

د ستورو کتوری

شاعر زړګي ته مې خمار د تودې مينې ورکړه
چې مروري زمانې درته سپرلي راوړي

د شپو پر بام مې جانان ايښي ګل بخملې پاپې
د سپينو ستورو کتوري نه به غمي راوړي

که نه يې زړه کې مې يې ګرانه پښتنو کې رواج
مړي قبرو ته وړي واپس ترېنه پتکي راوړي

ته چې پروته شوې په متو مې خاپوړې کوې
زما شړې به هم د سرو ګلو ځونډي راوړي

د بنګاوو د ياغيستان دړوې به لا مستې شي
که د خيرنو رنګانو رنګ زړګي راوړي

اه دنګ جلان دې په چاکو پرې شوې پانه بوله
د بېوسې سيلۍ يې يو خوا بل خوا وړي راوړي

۱۳۸۴ مرغومی ۱۳
افغان ادبي بهير کابل تيمني

ketabton.com - The Digital Library

د ښو ښکالو

څه شوه خالقه څه شوه څه شوه ړنګه ښنګه وړانګه
نن مې په زړه باندې بیا اوري هغه دنګه وړانګه

د ښو ښکالو ته یې تر سپین سحره ویښ او سیدم
بېګاه ونه کړئیده ستورو باندې چنګه وړانګه

ښایي د لمر له پا چاهۍ یې ورته زېرې راوړ
بیا د کابل له اوربو تاو شوله قشنګه وړانګه

داچې د ښو رنګ تومبمه درښا پر تندې
ملګرو ډېره مې خوښېږي غنم رنګه وړانګه

اوس د ځوانۍ ولولې پېو د بیلتون په تارو
دزړو د بام څخه مو والوته خوشرنګه واړنګه

دابه تر څو د اشارو په ژبه رمز غږوي
خالقه ! تاکړه خبر بوله دغه ګونګه وړانګه

د غرور ځلي څه نظر پرې د کرم ونکړو
ګنې څو ځله یې له ښو تاو شوه ملنګه وړانګه

۱۳۸۰ کب ۱۲
اریوب ځاځي خیر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګله ! تاوده ساړه وختونه تا ته یاد دي کنه ؟
د فطرتونو اتڼونه تا ته یاد دي کنه ؟

چې د تاوکړو جذبو غېږ کې به لمبه لمبه شو
ها ! غوړېدلي ګلګخونه تا ته یاد دي کنه ؟

د عشق ملکو به چې راوړې جنت ګرې شیبې
مست محفلونه ربابونه تا ته یاد دي کنه ؟

د روح ګلدان کې به للو شو پیغې پیغې خمار
په توبو را به غله جامونه تا ته یاد دي کنه ؟

مچکو خرپ به له ښایست نه ترنم جوړه وو
د خوږو مینو تصویرونه تا ته یاد دي کنه ؟

د لمر شغلو به د کنډو پر ټټیرو تېلو
د شنه نښتر کاږه لاسونه تا ته یاد دي کنه ؟

زېړ مازدیګر به د چینې پرمخ شو شاولې واولې
شول په نڅا به چنارونه تا ته یاد دي کنه ؟

نظر به هم نظر کړلیچ باندې تیندک خوړلو
ډېر پکې مات شول تنکي زړونه تا ته یاد دي کنه ؟

۱۳۸۰ زمري ۱۹
خبر مېنه
د خلي د غونډۍ په سر

ketabton.com - The Digital Library

د ګلپاڼو پاڼې

رنګ د محبت په شیبو پروت ښه دی
څه سرور په وینښو جذبو پروت ښه دی

للمې چې د زړونو کړي خړوب خړوب
مخ دې دښایسته پر اوبو پروت ښه دی

غېږ کې د شوګیر اوسم په سرو سترګو
خوب مې دموسکا په تمبو پروت ښه دی

ستا پر سر پړونـــــــی د ګلــپاڼو ښه
زما پر سر څادر د لمبـــو پروت ښه دی

را د نرګســــــي میو پیـــالې ساقي
پرېږده زاهـدجان په توبو پروت ښه دی

څوږ څوږ چې جلانه شي خاموش ماحول
غږ، غږ د ټپو په چمبو پروت ښـــــه دی

۱۳۸۱ وری ۱۸
اریوب ځاځي خیرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

ارمان تنده

خاورې ايرې شوم د الفت له ژونده پاتې شومه
چې بې جانانه شومه څه بې خونده پاتې شومه

د ديدنونو پر اوبو مې شونډې نه شوې لمدې
د ارمان تنده ومه تنده تنده پاتې شومه

سنګين پولاد وم په پلکونو به هم نه ماتېدم
يو ځل چې مات شوم نو بيا بې پيونده پاتې شومه

نن يې لمن ته توېدم زماني پرې نه ښودم
بې اسرې اوښکه وم ليمو کې بنده پاتې شومه

را نه خوښي د ژوند يو دوو وښيارو ستركو يوړه
زه ليونی جلان د غم پر دنده پاتې شو مه

درمات شوی یم

كله چې زه دعشق په ذات شوی يم
له هغې ورځې نه ميرات شوی يم

د هر ارمان له جنازې نه چاپېر
هروختې وېش په خېر د سقات شوی يم

اوس دې د ستركو سيپارو كې اوسم
د ليونی مينې ايات شوی يم

راشه چې غبرګ زړونه كړو غاړه غړۍ
ګرانې ! را ماته شه درمات شوی يم

ketabton.com - The Digital Library

دکړو څڼو پستي پښې

مین احساس شوم د نغمو پښو ته په رمز غږېږم
ته وا د ژوند د ګلګڅو په پښو ته په رمز غږېږم

خود به غرور خولې لګوي ستا د ښایست پر شونډو
ستا د کړو څڼو پستو پښو ته په رمز غږېږم

نازک خیال راوستم په خوند خوند د ساحل غېږې ته
لکه شنه ځانګه د څپو پښو ته په رمز غږېږم

ګونګه چمبه وم د پیغلوتو په لاس ورغلمه
خود به بې دریغه د ټپو په پښو ته رمز غږېږم

ترینه مانا د ستا د نوم د پاکو تورو پوښتم
لکه نظر د ایینو پښو ته په رمز غږېږم

جلانه وخت چې په ګلکرو شیبو وتپلم
پښتون غزل شوم د پښتو پښو ته رمز غږېږم

۱۳۸۰ تله ۱۲
اریوب ځائې خیر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

وړانګین مړوند

پر دښته د امید مو کوږ کړنګ را ولویدو
دامن په پسته لمن کې جنګ راولویدو

د خولې د هر پوکي نه يې خنجر د اجل ځغلي
د کور انګړ ته دا رنګي بدرنګ را ولويدو

د لمر زرينې پيغلې له وړانګين مړوند نه اوس اوس
په ثلې د ايرو يو بنګړی شرنګ را ولويدو

دا چا رانه پستو کې غوندې تور په ولجه يو وړو ؟
په لپو د ليمو مې سپينچک رنګ را ولويدو

ګلدان ته مې د زړه د سيلۍ غبرګ نه يو بوټی
جلانه کشمالی دې او که بنګ راولويدو ؟

۱۳۸۰ د لړم ۲۳
اريوب ځاځي

ketabton.com - The Digital Library

د اریوب غوندې جانانه

د پخې شپې خواږه خوب غوندې جانانه
وخ در ځار د مینتوب غوندې جانانه

چا نوې مې خیال په تا پسې تورکانې
د شرې د ساده توب غوندې جانانه

د لمبه لمبه زړګي دې را نه غوارې
د اوبو د مهینتوب غوندې جانانه

د عقلونو فلسفې در نه قربان شه
د ځوانۍ د لیونتوب غوندې جانانه

جلان مرمه پسرلي ته مې زړه کیږي
غیږه را کړه د آریوب غوندې جانانه

۱۳۸۳ دلو ۸

ketabton.com - The Digital Library

هله پيغله کي مي نيسه

ځني لويشه اوبه راکړه د قاتلي تندي شور شوم
ته د شنو د ښتو سپرلی شوي زه د وچو غنو اور شوم

شوخ نظر دي ګل پلوي د وريتي ميني نښان کړم
ښايي اوس پاک مسلمان شوم ښايي رګ رګ کي دي خورشوم

!هله پيغله کي مي نيسه چي تو يېږمه جانانه
د شلېدلي ايېني غوندي د پري وړانګو انځور شوم

اوس مي وړي پر کړليچو نو خدايزده کوم ګړنګ مي وخوري؟
اوس د باد پر اوږو سپور شوم اوس د ماتي پاڼي وررور شوم

لکه دنګ سپين غرياغي وم خو بس ستا د ښايست پښو ته
لکه ځلي د مړو خاورو دا څه چل و؟ درنسکور شوم

اوس دي ګرد پاکوم ګرانه له ګلچين ګلچين نظر نه
د ليمو نه لږ څه پاسه د ښو لاندي دي تور شوم

ځان کرمه ځان ربمه عجيبه غوندي جلان يم
اوس د خپلو جذبو فصل اوس د خپلو جذبو لور شوم

۱۳۸۳ وری ۲۸
اريوب ځاځي خير مېنه

ketabton.com - The Digital Library

توري ګوتي

ځان ساته ګل ځانګې د تور وخت د اور لمبه دې خوري
ګرځي هره لار باندې د ورېي نظر غله دې خوري

لا د تورو ورېميو توري ګوتي دلته ویښې دي
ورو راځه سحره هسې نه چې رانه وه دې خوري

پام دې دی مغروره خپل غرور دې زیرېوي ښېرې
تا چې خوري نوخپلې شوخې سترګې شوخ بانه دې خوري

ستا څه دي رقیبه ! یار زما او زه د یار یمه
مینه خو زمونږه ده ضرورت څه دی چې زړه دې خوري

ای ! د تورې دښتې پاچا تور لیوان دې خوشې کړل
ستا انصاف هم دا دی چې رمې دې خوري شپانه دې خوري

ټول کړه د جلان خیاله د ښکلې جزیرې پیښې
شور کوي د تور سمندر ګي ځېږه څپه دې خوري

۱۳۸۰ لړم ۱۴
اریوب ځاځي خیرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

غبږ مې ورک دي

غبږ مې ورک دي موري مورې سترې غبږ په چا وکړم؟
اخ په خدای نیمګړی شوم نیمګړی غبږ په چا وکړم؟

ای ادکې ! وواېه بچیه راته وواېه
اوښکې اوښکې زړه مې دې راوړی غبږ په چا وکړم؟

خوله د ښیرازۍ مې په ډېرو د وخت ماته شوه
مینه مینه ژوند مې اوبو وړی غبږ په چا وکړم؟

ژوند مې له یاغي ځوانی نه څلی د ایرو جوړ کړو
ډیریم طبع خړې طبع خړی غبږ په چا وکړم؟

بیا یې مې جلانه ! اندیښنې د ژړا غرونو ته
ستونی کې مې پروت د سلګو پړی غبږ په چا وکړم؟

۱۳۸۳
اریوب ځائې خیر مېنه
د خوږې مورجانې د مړینې په وخت

ketabton.com - The Digital Library

په دي نه هم نه پوهېږم ؟

څه د سرو سلګيو وخت دی چې ترکېږمه وريتېږم
د لوګي سکنی ورور شوم د لمبو په سر ګډېږم

ته مې هم په صبر لمانځې زه هم صبر صبر غواړم
دا چې نه درنه صبرېږم په دې زه هم نه پوهېږم ؟

په شيبه شيبه قاتل يې پېژنم دې پېژني ځان
ته مې وژني زه ځان وژنم خو دا ولې نه مړکېږم؟

دا مې لويه سرمايه ده د دردونو د ژوندون
د خپل مات ارمان په پښنوکې اوده کېږم بيدارېږم

دا باييللی بخت جلانه د مالګين صابونه لار شوه
پرې غورځېږمه پاڅېږم او چې پاڅېږم غورځېږم

۱۳۸۳ کب ۱۱
کابل ازادی ريډيو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

درد مې د فن جامې اغوستي غزل خوان دی
اوس مې زړه د يوه حسن ترجمان دی

تول بدن يې د ستم د کفر کور شو
يو ليمو کې يې نظر ناست مسلمان دی

په خوږو پستو کيسو کې زمونږ مرګ دی
اخ د سرو غشو باران زمونږ درمان دی

ديو چا مرګ کلی دارنګې خاموش کړ
ته به وايې چې يو چولی بيابان دی

لتوم دې د ګوتکيو په کوتو کې
ستا لاسو کې پرون ورک را نه ګريوان دی

اوسوو يې د زړه غټ منځ کې جلانه
وا جانان پر موږه ګران لکه ايمان دی

۱۳۸۳ سرطان ۲۸
کابل کلاچه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څومره په ناز دزړوپربام ځي چي راونه غورځي
جینۍ ! کمکۍ یې په سترګام ځي چې راونه غورځي

مخ په مړوند کله پټېږي په دې بنه پوهیږم
ته خپل مین ته په سلام ځي چې راونه غورځي

دځوانۍ نوی اور دې زړه دلمس په شګوولي
که داوموشیدوترجام ځي چې راونه غورځي

نن دزیارت نغری بیاغواړي دنذر ډوډۍ
ته دجمعي په شپه مدام ځي چې راونه غورځي

ها لیونی جلان په میني پسې ځان مړکوي
هلته به ته ډېره پربام ځي چې راونه غورځي

۱۳۸۵لیندی ۲۱
شمشاد تلویزیون کابل

ketabton.com - The Digital Library

پښتو

تول بدن د غوښې خو د زړه غوښه خو غوښه ده
ژبې خو دي ډېرې خو پښتو مې ډېره خوښه ده

دې ته سور غرور هم ګونډه ماتی شي سجدې کوي
دا د پسرلي شړی د لمر پر اوږو خښه ده

وخت خومره ساده دی چې ټپې مو په رسۍ تړي
چا پر شګو رېګو د دریاب نیولې مخه ده

ماترې د زړګي جنت جنت کابل جوغدي راوړو
دا بره کوڅه خو راوتلې له دوزخه ده

هوډ دې د قاتلې تندې مات شو چې حلال دې کړم
څنګه ده جانانه اوس دې اور اور سینه یخه ده ؟

نن خو یې د ځنو په پستو ګوتو کې ماته کړه
ستا جلان د ستا لمن کې پروت لکه شنه پخه ده

۱۳۸۴
کندهار د هوتکلیانو د غورځنګ ۳۰۰ مه کلیزه

پخه (پانه)
په قافیه کې د (ښ) او (خ) د نه مراعتولو له کبله بخښنه غواړم

ketabton.com - The Digital Library

زرينې شکلې

لکه انار چې ناوې وار کړې په ديوال مات شي
داسې مې ستا د بڼو سيورې لاندې خيال مات شي

د سپيدو ستورې د ابجدو په زور خولې په خولې کړم
چې ستا د نوم تر کلې راشم رانه فال مات شي

پام کوه ډېرډېر د حيا پر سپېڅلتوب چېرې نه
پېغلې هينداري نه تصوير ستا د جمال مات شي

لکه د غرو پر سر چې باد کې باراني څپې وي
کله دې داسې په درنو څنو کې شال مات شي

بيا به د اوو چينو زرينې شکلې څوک پخې کړې؟
که د يار سترګو نه د کوډو تور بنګال مات شي

جلان دې دارنګې پيکه کړم پښتنانه ضمير ته
لکه نقاد نه چې منطقو کې مثال مات شي

۱۳۸۵ وری ۱۳
افغان ادبي بهير کابل تيمني

ketabton.com - The Digital Library

انځوریز ورغوي

ای ! راته وګوره په سترګو کې دې ستوري ژباړم
د لوی ښایست د خوږې ژبې نه څو توري ژباړم

د پسرلي خوږې سیلۍ ترې لوپټه جګه کړه
د یار د څنو ماښامیز ماښامیز سیوري ژباړم

لته څلور جهانه زور دلیونۍ مینې دی
هغه دوه کوره د غونډۍ پر سر چې ګوري ژباړم

د کایناتو د ښکال وو انځوریز ورغوي
د طبیعت په ایینو کې مې چې ښوري ژباړم

د درد پر سرو پاڼو چې کاږمه جالنه کرښې
ارماني ژوند په احساساتو له هر لوري ژباړم

۱۳۸۴ سلواغه ۲۸
کابل افغان ادبي بهیر

ketabton.com - The Digital Library

غزل

لمر به له ګریوان نیسم د پښو پورې به غر کړمه
ګورې به چې څنګه لاس په لوړو باندې بر کړمه

هله دې زه و مرم چې ټیکرې مې د خورې پښتو
بس چې د ستورو زمانو ته ورپسر کړمه

وخته ! د هنر په تماشو کې به مې وستایې
یار چې ګوره ګوره کړم او زه ځان مرور کړمه

هله به یې زړه ته زور د میني لاره ومومي
زیږ زیږ اننګي چې یې پر شونډو بختور کړه

و جلانه ! ډیرې جنکۍ به لیونۍ کړمه
زه چې شړې واغوندم اتڼ ته متې ور کړمه

۱۳۸۵ چنګاښ ۲۵
شمشاد تیلویزیون کابل

ketabton.com - The Digital Library

غزل

له کاڼي جوړه کړي هينداره پوخ کمال هم لري
د غرو شډل بډل شاعر مې داسې خيال هم لري

بلا دې واخلمه اشنا د زمانو قاتلان
که سر کې کبر ګرځوي پښو کې زوال هم لري

د جمعې لمونځ خنګه په دې کلي کې نه دی روا ؟
ملا نه واخله تر دې پورې چې کلال هم لري

د چاپه خيرو ګرېوانو پسې په کټ کټ خندل
تا ته به ډېر خوند درکوي مګر وبال هم لري

دا ځل مې داسې د سندور پېغله ومونده له
چې د ښايست تر خنګ پر څنو زرين شال هم لري

د زړه درې نه مې تيارې نه پاکوي جالانه
ګڼې په ښې لاس کې د وړانګو سپين د سمال هم لري

۱۳۸۲ سلواغه ۲۴
کابل ګلاچه

ketabton.com - The Digital Library

بغاوت

مینه زرینه وړانګه بولم دفطرت دکاله
زه په ښکالمین مدام ښکالته ژوند تېروم
که څوک مې تورداغ لګوي پرلمن باک يې نشته
دانسانيت دفلسفې رڼاته ژوند تېروم

!نورمې جذبې دغالمۍ وختونه نه قبلوي
نوردبې ځایه حوصلوګړی شلوم زمانې
دخاموشۍ دپردوشاته اوښکې نه تویوم
نورپه خندا خندا ضمیرپه چاړو ورم زمانې

دبې ګناه ملالوسترګو پسرلیز رنګونه
نورد دردونو په خیرنو پاڼو نه لیکمه
دچادمینې ترشاه پاکې مینه ناکې هیلې
دتوروکاڼو قاتلیز محیط ته نه ژباړمه

که لمر راخیژي له بل لوري بس راودې خیژي
نوردهیندارو پیروي کاڼوته نه منمه
شپې دې داخپلې زورورې سترګې ښې برندې کړي
خوتورې پښې يې دسحر پر پاڼونه منمه

څوک چې معصومې خندا ګانې په ژړاړوي
زه يې دښمن دصمیمیت اومحبت ګڼمه
دوی د ژوندون دنزاکت په مانا نه پوهېږي
بس الرويان يې دظلمت اودوحشت ګڼمه

ketabton.com - The Digital Library

چي د حيا او شرم نوم الندې يې پټ تېروي
ددې تپولنې بې مانې منفي رازونه سپړم
دزور او واک په تورقالب کې يې چې څه بند کړي
نور يې نړی ته دا جاهل جاهل کارونه سپړم

دا چې په منځ دعاطفو کې لکه اور ولاړ دی
توکل په خدای دخدای په زوردغرورغراړوم
نوردپښتو جام کې اوبه د رواجونو نه څښم
نور د سپېڅلي بغاوت شراب په سراړوم

۱۳۸۵ لړم ۱۲
شمشاد تلويزيون کابل

په اوبو کي رانجه

ته خو شاعره د طبعيت شاعره
ته له خپل ځانه ناخبره ولې؟
لکه رڼه هينداره
د مخ پر پاڼو دې سندرې قدرتي کښلي
لکه لونګ وې په نکريزو لانده
ای ! د طبعيت شاعرې !
د يوې خوږې شاعرۍ بوی دې له ځوانۍ الوزي
ته د ښايست لباس کې
ځانګړی سبک لرې
که خپه کېږې نه يو خواست کومه
د ځان په ګټه نه د ستا په ګټه
راشه کتاب د دې سندرو چاپ کړه
ګراني پوهېږې کنه ؟
دا شاعرې خو د شاعر نه د عوام حق دی

ketabton.com - The Digital Library

کنجوسي مه کوه حق ورسوه
د زړونو ژبې ته خدمت وکوه
د ارمانونود لوستونکو سترګې
اوبه اوبه کړه تندې وتښتوه
ای د طبعیت شاعرې!
ته پرې هیڅ څه له ځانه مه ورکوه
د چاپ مالي لګښت يې زه اخلمه
زه هم غريب يم چندان وس نلرم
خو دځوانۍ سيکې پريمانه لرم
ځومره چې وړې درسره يويې سه خپل کار پرې وکړه
ای د طبعیت شاعرې!
زه يوه پته درکړم
د وفاښار کې
د هيلو چم کې
او بيا په ښې اړخ کې د ميني په نوم
په کتاب ځای کې دې سندرې چاپ کړه
ګوره کمپوز يې نکړې
د مخ پر پاڼو دې سندرې فطرتي کمپوز دي
هم په کتاب د زمانې سريزه ونه ليکې
ځکه کتاب باندې سريزه اوس ځوک نه خوښوي
خو
دغه يوه خبره ياده لره
چې د پښتنې انځور يې
د يوې تازه شنې زرغونې وکاږه
ځکه چې شنه زرغونه
په رنګارنګ لباس کې ډېر ځه لري
د کتاب نوم دې کېږده
ګرانې !
اوبو کې رانجه .

۱۳۸۳ چنګاښ ۲۸

ketabton.com - The Digital Library

ګیله

زما د شړۍ زما د شملې په سرکې سره ګلابه
زما په مینه کې روان خپه خپه ګلابه

ما د هيندارو په اوبو کې ستا نظر بلوه
ما د سندرو په خوږو شرابو ډېر لمانځلې
ما دې ښکالو ته بدرګه له ترنمه راوړه
ما دهنر د خوږو ښو رنګ کې هم پېيلې
د يو خواږه احساس پر ژبه لکه نوم د جانان
په خدای چې ګرانه ما خو ته کړلې ته کړلې
د پښتني عادت له مخې مې غېږ پرانستله
ما د ننېترو او د غرونو شاعر وبللې
ښکله دې مخ د مرور سپرلي په خېر واړاوه
خدايزده د کومې زوروې ښکال رنګ يوړې ؟
له ټولنيزه محبته دې الس ومه خېژه
د ځان ځانۍ په لور د کومې ادا شرنګ يوړی ؟
سندريز غږ دې د چمبې په شانته شور نه کوې
ښايي اشنا د زمانې د غرور زنګ يوړې
مستا نه ! اوس دې د حسينو جامې هم اغوستې
رنګ دنکريزو که خواږه بوی د لونګ يوړې؟

ګرانه ! ته ګرم نه يې چې زه چاته الس وغځوم
لاس مې پرې کېږي په مړوند کې څوک مې لاس نه نيسي
زما د ځان غوندې جانان هم ما د ژوند لاره کې
له پېښو ونيسي له غوږ ځخه مې پاس نه نيسي
هو دادې حق دی چې مې زړه د اور په کاڼو ولې
څوک چې ښيښې پرې کوي غلی پرې الماس نه نيسي
د بخت په تورو ګردابونو کې مې ساه بنده ده
د ژوند کتونکې مې نظر نيسي احساس نه نيسي

ketabton.com - The Digital Library

منم چي زه به په سندروکي څه نلرمه
د تخیل په مینارو به لاس بری نلرم
خو ما دمیني جانانه پېغله چینه وبوله
څه که اوبو ته د چا لپوکي منګی نلرم
که څوک مي ځواني هیلي ربېي لکه شنه فصلونه
کومي کیني ته په سینه کي ګرانه ځای نلرم
عمر دي ګل مه شه شاعره ګله ګل وا وسي
زه په خپل ژوند کي بې دمیني بل کوم شی نه لرم

۱۳۸۵ وری ۱۳
د شمشاد تلویزیون کابل

دلمر جامي

عجیب قاتل دی
عجیب هنر کوي
دلمر جامي واغوندي
را نه چاپېر تاوېږي
د ژوند ځوانۍ نه مي
دمیني سیوري
په رڼا ماتوي

۱۳۸۲/۱۱/۵
کابل وزیر محمد اکبر خان مېنه

ketabton.com - The Digital Library

وريته غنم

سلام سلام په ډېره مينه سلام
د نوي کال دې مبارک شه ګلې
د پسرلي په شان ته شين ټيکرى دې
په ګلورينو وړانګو ډک شه ګلې
زه چې سحر له خوبه پاڅيد مه
ما د لمانځه نه پس ياسين ولوسته
تا ته مې ډېرې دعاګانې وکړې
خوږو خوږو هيلو امين ولوسته
سږ کال خو کال په جم او جوش کې راغی
څنګه دې ستا د طبعيت ګلدرې؟
ژوند به دمينې ساز کې و نخوي ؟
د خوږ نظر جنت جنت ګلدرې
نن فولکلوريک روايت وکاروه
نن دې دښې سترګې کجل بدل کړه
د زمانې په کړليچونو باندې
ښايست لمبه کړه ناز پر ګل بدل کړه
څښې دې ځوانې اداګانې کوي
ښايي هنر دې په زړګې ژوند کوي
په سرو لاسو کې د غميو ګوتې
دا کليوال عادت دې ډېر خوند کوي
پام کوه ډېر د وخت له وږيو سترګو
په هر څپک څپک سپيره وربېږې
سپېلنې ډېر دود کړه زيارت ته چې ځې
د چا پر چا ښه ځوانې نه لوربېږې
هو ! رانه هېر وو دا په ډېره منه
يو څه مې تاته ليونۍ راوړې
د خړ ځادر په خړه پيڅکه کې مې
وريته غنم درته ډالۍ راوړې

۱۳۸۵ وری ۱

ketabton.com - The Digital Library

زما خوږې مورجانې ته :

هغه

هاغه پورې شين بخونه غونډۍ ګورې!
چارچاپېره ترېنه شنې ونې ولاړې
هلته پروت زما ارمان زما جنت دی
بام د مينې ته د زړه ستنې ولاړې
چې د سرو شنو مرغکيو سيل پرې ګرځي
د خوږ لفظو او ازونو پرې اتڼ دی
پستور پرې له شينکې اسمانه اورې
د قدرت د رحمتونو پرې اتڼ دی
هغه شنه جنډه چې رپې نرې باد ته
پرې ليکلې مې سپېڅلې کليمه ده
ها زما د خوږې مينې سر چينه ده
د ژوندون د تصويرونو اينه ده
هغه دوې شناختې او ځلې چې ښکارېږي.
په ورو ورو زرينو شګو رنګ دی
چې د ژوند د ورمو ساز کې يې زه ساز کړم
ها ، ګالب هلته د مرګ کړۍ کې زنګ دی
رانه الړه ته وا خوب کې مې ساه لاړه
د ژړا د غرونو سرته يې ياغي کړم
اوس چينه د يوې زرينې شاعرۍ شوم
د دردونو په سندرو يې غني کړم
د جمعې په شپه خو خامخا ورځمه
پاکه مينه يې په مينه مينه وايم
ايينې پرې د رڼو اوښکو کرمه
د ياسين په زمزمو يې خدای ته ستا يم.

۱۳۸۴ سلواغه ۹
دلوی اختر ورځ

ketabton.com - The Digital Library

دګل پاڼي

نن یو ګل څېړمه
ملګرو دا رنګې ګل
بال ګلپاڼې لري
یوه ګلپاڼه نوراني
سپوږمۍ ده
د دې ګلپاڼې په سر تورې کرښې
یو سندریزه غونډې رنګ لري
نغمه نغمه ده
دوې ګلپاڼې یې دوزخ زېږوي
دوې ګلپاڼې یې جنت زېږوي
او دوې ګلپاڼې یې کوثر زېږوي
بله ګلپاڼه د ښایست غونډه کې
بله ګلپاڼه یې ملکه د ژوند
هم یوه بله ګرد کې ګلپاڼه
چې پر ټټر یې یو وړانګین تپی دی
خوا ته یې دوې ګلپاڼې نورې
اخ لکه د عشق جامونه
هم له دې ګله دوې ګلپاڼې څوړند
په یوه رنګ دې خو ګلپاڼې جدا
لکه د لمر یوه طالیې وړانګه
چې په اوبو کې له هینداري نه مچکې واخلي

۱۳۸۲ وری ۲۰
اریوب ځائي خیر مېنه

ketabton.com - The Digital Library

جهانونه مزلونه

ړوند خو نه يې نه ړوند مه شې جانانه
په السوکې مې کلپونه دي جانانه
په ليموکې مې دوه نيم کتابه لوستي دي
په احساس کې مې اورونه دي جانانه

د قتلونو غبارونه ترې چا پيردي
د جذبو په اتڼونو خنجرګډ دی
چې دميني سرې پټې وې پرې ترلې
اوس پر هغو ارمانونو خنجرګډ دی

ږېرينو غشو ژبې دي ايستلې
زمانوکړلي د زړونو چيني وچې
غبرې غبرې خنې نه شي کېښوی سرته
د خوږو خوږو خوبونو چيني وچې

د سکروټو فرش خپک په خپک خوردی
په تنهاکو په زګيرويو کې مو ژوند دی
جهانونه مزلونه مو تر منځه
د بيلتون په سرو کړيو کې مو ژوند دی

د مو سکا ګلداري بې کچې خپه دي
د باران له ترنم نه مروري
دردوونکي غږ ته يې نشته ځوابونه
بتخاني دي له صنم نه مروري

نو د زړه د غوښتو خوله مې ده پرانستې
د خوږې ميني سيندونه پکې مينځه
موده وشوه تخيل مې پيکه شوی
د نظر د مالګو غرونه پکې مينځه

۱۳۸۳ کب ۹

ketabton.com - The Digital Library

لمبه

شپه که هر څومره
دتیارو تي
د شیبو جام ته لوشي
تي به وي تور
زيږوي سپيني شيدې
پوهيږې؟
سپيني شيدې
د رڼا يي نښه ده

۱۳۸۳ وری ۳
کابل ګلاچه

ketabton.com - The Digital Library

زما ځواني مرګ ورور
سید غني غني ته:

په دې ګومان مه شې چې هیر به دې کړم

زه چې کوم دنګ یا غي پښتون ووینم
د ژړا خوړین غر شمه ته رایاد شې
د پښتنانه احساس ځیره رنګ کې مې
لکه سپرلی راشین شې ګل اباد شې
پر ځواني مرګې لارې تللیه ګله!
ځنګه دې غېږه کې دنګ سر یوړو
ماته دې غرونه غرونه درد پرېښودو
تا د ګلونو سمندر یوړو
وخت بې ګوناه راته ثابت کړې ګرانه
ته پر اسلام ته پر پښتو مین وې
ته ددې خاورې یو رښتونی بچی
ته په دې دښتو په دې غرو مین وې
تا د حماس په برج کې ژوند تېراوه
لوی مبارز لوی مبتکر انسان وې
تا غلامي سور جهنم بللو
د ازادۍ د جنګ سر تېر انسان وې
په دې ګومان مه شې چې هېر به دې کړم
نوم دې کړم د زړه پرځمکه ګله!
د حال، ماضي پردو کې نه راښکارې
په یو مجهول جهان کې ورکه ګله!
که زمانو د رمز هینداره راکړه
ستا دقاتل تصویر به وژباړمه
خاموشه ژبه به یې سره تبۍ کړم
د شپو روان بهیر به وژباړمه
بیا به د وړانګو نه جنډه جوړه کړم
ستا پر خاورین ځلې به وریېږي
شعار به دارنګې پرې ولیکمه
بد مه کوئ ځکه بد نه زړیږي

ketabton.com - The Digital Library

ګراني!

ستړګې دې وايي
چې په مينه باندې تيره کېږده
ګراني!
باران چې اوري
ځمکه به نه لمد بږي؟

۱۳۸۳ تله ۳
اريوب ځائي خپر مينه

ketabton.com - The Digital Library

دوه پرکه سپوږمۍ

که د جام نسکوریدو ته خوله د ګل شوې
پر اوبو به زرین شرنګ د زمزمې شي
بیا به ځې درپسې ټول د ګلو غږونه
بیا به پېغله شنه لمن د زمانې شي

د نازونو د سپرلې پر لېچو اوره
چې پر څنو دې طبعیت شال د خندا شي
زره چاودې حوصلې مو کړه راغونډې
چې مین مین ماښام مو په نڅا شي

که سکروټو له خماره څکه وکړه
بیا به ګورې چې لذت کې مړینه څه ده
چې دې زړه د زړه په خوله کې مین خوب شي
بیا به ګورې چې ژوند څه دی مینه څه ده

ګناهونه به په منډو درته راشي
چې لمده دې په خولو باندې سیلۍ شي
بیا دې ګوره د تتېر سپیني روپۍ ته
ناڅاپي به پکې دوه پرکه سپوږمۍ شي
نو راماته شه د لوړ غرور ملکې!
چې یاغي زور دې ډېوه کړمه د فکر
پر جبین دې د مچکو سجدې غواړم
چې جذبې دې ځانګې ځانګې کړم د ذکر

چې نظر دې د خوږو سترګو راخوږ شي
دې احساس کې د هیندارو ماڼۍ لامبي
د خامکو په دسمال کې مې چینه ده
پکې ستا غوندې سپین چکه ! نجلۍ لامبي

۱۳۸۳زمری۱
شمشاد تلویزیون کابل

ketabton.com - The Digital Library

افغانستان

جام د کوثر که د شهید پر شونډو پروت و بیا هم
د خپل وطن د ازادۍ اوبو ارمان کې به و
خدای که په دې دنیا جنت وای پیداکړی چېرته
زه په ایمان وایم چې ګران افغانستان کې به و

۱۳۸۱ وری ۱
کابل

چې د خدای سره غرېږم

راوړه سترګې دې زما سترګو کې کېږده
چې لوړ غرونه درته لوړې ایینې شي
چې د خدای سره غرېږم ته رایاد شي
د ا ګوناوې دې جانانه تاپسې شي

۱۳۸۴ سلواغه ۴
کابل نوې کارته د برقی کلا

اووم براعظم

اور اور شي غوښتنې اخ چې خام نظر په خامه خوله
مینه شي د ګلو کتا بونه غېږ کې ونیسي

اوس چې شو اووم براعظم د ښکلا ځوان جانان
اوس به د سپرلیو هیوادونه غېږ کې ونیسي

۱۳۸۵ وری ۱۷
کابل نوې کارته د برقی کلا

ketabton.com - The Digital Library

کاڼي چې مين شي

خدايه !مستانه سترګې يې واوښتې له غرونو نه
چاته به دميني خوږې لارې ترېنه جوړې کړي ؟

مه کوه زمونږ د ځوانو زړونو د مرګي هڅه
کاڼي چې مين شي خدای هينداري ترېنه جوړې کړي

۱۳۸۵
اريوب ځاځي خېرمېنه

بد نصيب

د سرو لعلونو خزانه وي خو چې لاس ورورو
مونږ بد نصيبو ته د مړو ايرو کندو وخېژي

مجبور يو لاس د ميني بيا چاته ونه غځوو
په چا چې واچوو سلام هغه هندو وخېژي

۱۳۸۱ زمری ۲۲
اريوب ځاځي خېرمېنه

ګوناه به وکړي

شډل به ښکارم چې پښتون يم ليونۍ زماني!
لباس د خښتې لکه خټه په قالب کومه

ښکليه ! ګوناه به وکړي پام نظر مې ونه تروړي
زه ستا په سترګو کې ديدار د ښکلي رب کومه

۱۳۸۱ تله ۱۰
اريوب ځاځي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

تنې تنې

پسې الماس د شعر د ژبې ښه تېره ګرځوم
په جامه سپين لکه ښېښنه د ريا پير لټوم

بېګاه په خوب کې په تنې تنې مې نوم د جانان
نن ديو ښکلي په ليمو کې يې تعبير لټوم

۱۳۸۱ تله ۲۵
ځائي بابا ادبي ټولنه
اريوب

ملک بلا خوړلی

په ښه او بد پسې به نه ګرځي بلا دې واخلم
دلته چنډخي هم په پښو کې د اس نال ګرځوي

هغه زمونږ د کلی لوړ ملک بلا خوړلی
د ملکۍ پټکی په سر اوس يو کلال ګرځوي

۱۳۸۱ تله ۳
اريوب ځائي خېرمېنه

د اييني ټټر

زه چې نغمې د هر پرهار په شونډو سازې کړمه
د ګل تصوير د ايينو پر سپين ټټر وخاندې

مونږ يې ترلې د حالاتو ددوزخ په زنځير
څه که جنت ددې نړدې کنډو پر سر وخاندې
۱۳۸۱ وږی ۲۵
اريوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

تاتا

د انګار غشي مه وله د ښېرو ګوډي به يوسې
ګوره دې خړو کوځو کې ملنګان د نغمو شته دي

ماشوم خيال مې په تاتا او په خپوړو ورځي ځکه
د ګلپاڼو په تيونو کې شيدې د ورېمو شته دي

۱۳۸۱لړم ۱۸
اريوب ځائي خېرمېنه

کومه وجه

ګل د کاڼي په پرهار کې غېږ کړه خلاصه
ستا د شونډو په تمبو کې موسکا نشته

د لمبو نه تاو په کومه وجه بېل شو؟
په نظر کې دې نن شوخه ادا نشته

۱۳۸۵لړم۱۰
اريوب ځائي خېرمېنه

څه ګودر خونه يم

ډېر به مې هم نه وهې د شوخ ناز په ځيرډه خپړ
زه لکه ماشوم په نه خبره مرور يمه

وړې رانه همېش په لپو لپو د تن سرې ويني
ګرانه ! څه ګودر خو نه يم هسې يو پرهر يمه
۱۳۸۱لړم ۱۵
اريوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

دا به يې ښيګڼه ګڼم

لکه لېوه د پيرې ښکار له ښه بيدار ولاړيم
خو وخت پر ما هيڅ دوبره د زړګي غل نه راوړي

چې خپل تندی مات کړم پرې دا به يې ښيګڼه ګڼم
جانان دې کاڼی ماته راوړي خير که ګل نه راوړي

۱۳۸۲ زمرۍ ۲۱
کابل

ستړي خولي

د وخت بلا وو راته ستړي خولي خلاصې دي
ګڼي په غشو د ښامار ويشتنه ګرانه نه ده

که مونږ نه وينې ځي له دوی هم شيدې نه بهيږي
بس ګوزاره کوو د ځان پوښتنه ګرانه نه ده.

۱۳۸۱ ليندۍ ۲
اريوب ځائې خيرمينه

تناکي

پېښې د تخيل مې پرې تناکې شوې
د ښته د ښايست دې اوروريـنه ده

شونډې دې د موم په شان ته نرمې دي
ناسته پرې خبره ډبرينه ده

۱۳۸۲ وری ۱۳
کابل

ketabton.com - The Digital Library

د دوزخ لوږه

خود به يې سترګې د ناترسه دوزخ لوږه بولو
چې په اور اور نظرو غرونه پورې ورې شلوي

په شنه پړوني کې يې سپينې ايينې مه ګڼه
هغه تمامه شپه له شنه اسمانه ستورې شلوي

۱۳۸۲ وری ۱
کابل نوی ښار

ونيوم

هسې څه زړې مې قبول و ګڼې ستا د لاسه
ليونتوب وړی وم خو کلک خپلې پښتو ونيوم

ليونۍ ميني ته دې څو ځله قايل شوی يم
دا هم منم چې زمانې ته دې له پښو ونيوم

۱۳۸۲ زمری ۲۵
کابل

دم ختلې هيلې

ما يې رڼا ته د خپل غوځ زړه پرهارونه ګنډل
لکه ډيوې مې پخو شپو کې بلولې هيلې

ستا د ښايست تر لوړې څوکې چې ونه رسيدم
ببرته مې راوړې ماتې ماتې دم ختلې هيلې

۱۳۸۲ وری ۲۳
کابل

ketabton.com - The Digital Library

للومي کړه

ښکلي به بدرنګ کړي ايرې مه شينده
ناست مې په ليمو کې تصويرونه دي

راوله نظر پرما للو مې کړه
سترګې دې خوارې خوبونه دي

۱۳۸۲لړم۵
رشاد ادبي کره کتنه کابل تايمني

زما خوی لري

د خيال کوپړۍ مي شوه ډنډوکی د باران اوبو ته
پکې د لوړو غرو سرچک مرغان منبوکې وهي

ګړنګ هم غوړ لري او خوله لري زما خوی لري
کوکې مې اوري په ځواب کې راته کوکې وهي

۱۳۸۲ليندۍ ۲۳
اريوب ځائي خېرمېنه

نا ممکنه ده

دا نا ممکنه ده چې ننګه زمرۍ
څوک دهوسۍ بچونې خام ته لوېشي

د ګل تيونو نه شيدې د وږمو
په تورو ګوتو د اور جام ته لوېشي

۱۳۸۲ليندۍ ۱۴

ketabton.com - The Digital Library

د اریوب لار

مدام سرې ښه خوی کې سرې ښه نه وي زړګيه!
د عشق د ليونتوب په لاره کله ځه

خدای مه کړه چې تصوير دې د يار سترګو کې تت نشي
جلانه د اريوب په لاره کله ځه

۱۳۸۴لړم۱۲
کابل

روان پوه

وخت روان پوه شوی دی هيڅ راز د ميني نه ساتي
ګوره خپله ښۍ سترګه دې پټه پټه پويه کړه

ما ورته د زړه ددروازې غبړه پرانستې ده
خدای دې دا وړه خندا په شونډو زر رالويه کړه

۱۳۸۲ مرغومی ۱۲
افغان ادبي بهير کابل تايمنی

لوړه ننبتره!

د سترو زړو دمه مو نه کېږي په بل چا باندې
دا ته که مرګ يې او که وير يې خو بيا هم ټکور يې

په سپين ټټر دې د تېرو غشو خاپونه ناست دي
لوړه ننبتره ! شايد ته هم د مينو ورور يې

۱۳۸۲ ليندی ۱۷
اريوب ځاځي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

زما سیوری

د لمر غوندې جامې چې ورته وانه غوندې ګرانه
په تورو او په کاڼو زما سیوری نه ماتېږي

که ژبه رانه پرې کړې نو ګونګی به شم رقیبه!
احساس نه مې د یار د نامې توری نه ماتېږي

۱۳۸۲ سلواغه ۵
کابل وزیراکبرخان مېنه

د غرور لمر

ما دلیمو کتاب ستا مخ ته غوړولی و خو
ای د غرور د اسمان لمره !درنه هېر شوم ولې؟

دا خو دنیا ده خلک ښه منظرته سترګې نیسي
ښکلیه ! ستا مخ ته چې مې وکتل کاپر شوم ولې؟

۱۳۸۱ غبرګولی ۲۱
اریوب ځائي خېرمینه

په ښیروکې مینه

کله نا کله په ښیرو کې مینه هم یادوه
وریځې هم تورو برګو پیخو کې باران ځایوي

له جادوګر نازه دې سل ځله لوګی جانانه!
لکه ښکاري په یو نظر کې بیا بان ځایوي

۱۳۸۲ مرغومی ۲۸
افغان ادبي بهیر کابل تایمني

ketabton.com - The Digital Library

دنګه میناره

سلګۍ سلګۍ شیبې وې چې دوربین کې د خواږه خیال
لیدله مې د وخت له یو کږنګه میناره

له ځان نه غبږه تاو کړم او په ځان مې دمه وشي
ځواني د جانان هم ده لکه دنګه میناره

۱۳۸۲لیندۍ ۲۳
اریوب ځاځي خېرمېنه

زما زړه

هرڅو که د خپل تن په غوښو موړ دی زما زړه
بیا هم د مینې وږور دی سړیخور دی زما زړه

د خدای د کایناتو ایینه کې چې یې ګورم
کټ مټ سپینچکه ! ستا په شان ته جوړ دی زما زړه

۱۳۸۴لړم ۲۴
کابل نوي کارته

تنې

شاعر به شم ملګرو د جانان غوندي سندره
پیدا مې کړه د ګل د ګرېوانه یوه تنې کې

پوهېږم چې په سر باندې مې خاورې ایرې نولي
خو تاته به ژوند غواړم د نرګسو په مانۍ کې

۱۳۸۴ وږی ۲۲
کابل

ketabton.com - The Digital Library

زمونږ ژوند دی

زمونږ خوښېږي زمونږ ژوند دی ژوند همدغه مانا
د حورو لېچې شي سرې شونډې دموسکا لباس کې

شرم نیولي ګڼې تول مړه دي په مینې پسې
هر څوک مین دی څوک شاعر څوک د ملا لباس کې

۱۳۸۴ چنګاښ ۲۵
کابل

بارانيز ماښام

سترګې دې واغوندي جامې د پسرلي د چينو
چې له ښو نه دې ګلچک ګلچک نظر لاندې شي

راياد شي ته ، لويه هينداره منځ کې بله ډېوه
چې بارانيز ماښام نه څوکه د سپين غر لاندې شي

۱۳۸۴ وږی ۱۴
کابل

د زړونو کيسې

زمونږ د چم په اينو باندې غبار مه کړه
زومړيه !مات به دې کړي دا خلک ميرات خو نه دي

د مينې رمز کې څوک راګډ نکړې ساده جانانه!
دا خو د زړو کيسې دي څه انتخابات خو نه دي

۱۳۸۴
افغان ادبي بهير کابل تايمني

ketabton.com - The Digital Library

شلیدلی جام

خیر وکړي غرور دې د لیمو په پیڅو اور اخلي
لمر چې په لوېدو شي نو د غرو له څوکو والوزي

زړه شلیدلی جام بوله چې مینه مروره شي
عقل خو باید چې د مغزو له څوکو والوزي

۱۳۸۴
افغان ادبي بهیر کابل تایمني

رحم

زړګیه ! ځان محکم کړه د ژوند په هره دښته
دې وخت کړلي لارې ببلې ببلې دي د اور

منم د ګلالیو سترګو رحم دې اشنا خو
اوبه که خوږ نعمت دی خو قاتلې دي د اور

۱۳۸۴لړم۵
کابل

د شیدو غوندي نظر

ګله ! زړه يې مات نکړې د مینې بختور يې کړه
دنګ ملنګ که سپینه شونډه وغوښته نو ور يې کړه

لا دې د شیدو غوندي نظر په سترګک پوه نه دی
لا خو ګلالی ماشوم دی ځوان يې کړه راستر يې کړه.

۱۳۸۴ سلواغه ۳
کابل نوې کارته د برقی کلا

ketabton.com - The Digital Library

خامخا

ته مې د رنګ د توریدو پوښتنه ولې کوې؟
بس ویلې کېږي څوک چې وازده په انګار ونیسي

څوک چې ښایست ترخنګ مغرور شي زه یې ګرم نه ګڼم
ګل چې زلمی شي خا مخا لاسو کې خار ونیسي

۱۳۸۳غبرګولی ۱۵
کابل کلاچه

ما پرې قانع کړه

ګرو به کېږدو په دلیل او په منطق غږېږو
ما پرې قانع کړه چې حساب ته دې حساب ووایم

شکر پوهېږمه د ستا په خوله ځان پر نه بولم
کېنه پښتون ته چې هر سوال ته دې ځواب ووایم

۱۳۸۵
اریوب ځائي خېرمېنه

ډالۍ

زما په لیدو زما ګل رنګ په ځان کې داسې ورک شي
لکه ماهي چې ببخ ته لوبږي د اوبو له با مه

شاعر جانان مې ماښامونو پسې ډېر لګېږي
خدایزده څه ټکه پرې لوېدلې ده د شپو له بامه

۱۳۸۵
اریوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

ګیډۍ کمیس

خود به ستا غرور ما غرني عادت ته واړوي
جام چې له منګي ښخه ګوزار شي ضرور کړنګ کوي

زړه وکړه ګل څانګې په ګېډي کميس کې پلې شه
تاته انتظار يو ځوک د هيلو پر پالنګ کوي

۱۳۸۵
کابل

د نظر غېبره

ګل ورغوي کې پیاله د وړمو ایښې
خبر نه دی د لمبو له انقلا به

د نظر غېبره را پرانېزه جانانه!
لمبه کېږم د جذبو له انقلابه

۱۳۸۱ غويي ۱۳
اريوب ځائي خېرمېنه

تخیل

جذبه جذبه فطرت مې سرو لمبو ته غېبره ورکړه
په داسي ليونتوب مې ليونی تخيل مړ کړ

سندري تويدي ترې لکه پانې له چناره
يو ځو شوخو بڼو زما زلمی تخيل مړ کړ

۱۳۸۱ غويي ۱۹
اريوب ځائي

ketabton.com - The Digital Library

څونډۍ

لمر لکه د وړانګو څونډۍ پروت يې په ټټر کې دی
څه جنتي کيف په دې شډل پډل بشر کې دی

لېو نه مې زېړمازديګر توی دانه دانه شو پرې
څه عجيبه زور يې د ماښام غونډې نظر کې دی

۱۳۸۵
اريوب ځاځي خيرمېنه

ورغوي

وختونه کوي لوبې د وختونو په ورغوو
دردونه وروي زمونږ د زړونو په ورغوو

کوم دې ديدنونه څه په تورو تورو شپو کې
را اوري مې جانانه ! د خوبونو په ورغوو

۱۳۸۱ غبرګولی ۱۳
اريوب ځاځي خېرمېنه

راپېښس

تر سپينې اېينې چرمې ګلکرې غزيدې
ستا مخ ته د زلمې شاعر سندرې غځيدې

ناڅاپه چې راپېښس شولې جانانه ځومره ښه
پرون مې ستا په نوم پسې خبرې غځيدې

۱۳۸۱ غويي ۳۰
اريوب ځاځي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

څانګه

ساز مې سپيني څړيکې شوې پستو پستو زګونو کې
اخ د ګلو څانګه شومه لمرته غېږه غېږه شوم

بيا مې د خمار په اننګيو توبه ښکلې کړه
تاو شومه راتاو شومه ساغر ته غېږه غېږه شوم

۱۳۸۱غبرګولی ۱
اريوب ځائې خېرمېنه

دميني اوبه

تا چې په تورو کاڼو پلې کړې د ميني اوبه
زماني وايه اوس دې هره ادا ورېم پر اوربو

سترې دعا مې د امين په اوربو داسې بار کړه
لکه جانان چې وعده بار کړې د قسم پر اوربو

۱۳۸۱غبرګولی ۵
اريوب ځائي خېرمېنه

شپه يې بار کړه

جانانه شپه يې بار کړه د ملا د بانګ په ولو
در ځار شم له ګل څانګو نه سرپورته کړه سحر شو

تعجب ! د ليونۍ زماني ببل غوندې انصاف دی
پرون يې په سر تار نه و نن خومره څښور شو

۱۳۸۱غبرګولی ۱۴
اريوب ځائي خېرمېنه

ketabton.com - The Digital Library

ژبه

پخپله ژبه د وعدو ژبه تناکې نکړې
جانانه پام چې د پښتو ژبه تناکې نکړې

د تخیل د انځورګر ګوتو بلا دې واخلم
د ملالیو د ټپو ژبه تناکې نکړې

۱۳۸۲ وږی ۲
کابل

د لمبو ډال

خوږې خبرې دمین مینه ناک خیال ښوروي
که یې پستې ځنې نری نری شمال ښوروي

د خپل نظر غشي په کوم هنر وروشړمه ؟
ښکلی د ځان سره هر وخت د لمبو ډال ښوروي.

۱۳۸۱ تله ۲۸
اریوب ځائي خبرمېنه

د شعور زیرمې

د زمانو د نفسیاتي ځېرو کې داسې کیسې
مونږ یې د ذهن د پردو شاته هم پټې لولو

سرې دې نشې د سالمې سیالۍ ګرمې جګړې
د شعور زېرمې ډکوو بلې سکروټې لولو

۱۳۸۵
کابل نوی ښار د غزل ماښام مشاعره

ketabton.com - The Digital Library

یوه شپه

څه وکړم لمبو په مخه کړی یم
ځنګه تاته تېرې کیسې وکړمه

خدای دې یوه شپه جانانه راوله
بیا به درته ډېرې کیسې وکړمه

۱۳۸۳کب۱۲
اریوب ځائې خېرمېنه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English